

Núm. de Protocol: 1000009/2016
Núm. de Rotlle: TSJA-0000027/2019

SENTÈNCIA 81-2019

PARTS:

Apel·lant: Sra. BGG

Representant: ídem
Advocada: Sra. JOO

Apel·lat: CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (CASS)

Representant: Sra. CMS
Advocat: Sr. AME

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET
Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, vint-i-sis de setembre de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **1000009/2016**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Sra. BGG va interposar demanda contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en què sol·licitava que s'anul·lessin les resolucions d'aquest organisme de 15 d'octubre i 18 de desembre de 2015, i es declarés que pateix una malaltia professional, amb el reconeixement de les prestacions econòmiques corresponents.

La sentència del Tribunal unipersonal del Batlle de 16 de gener de 2019 (encara que hi consta l'any 2018) ha desestimat la demanda i ha declarat que les resolucions impugnades són ajustades a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

2.- La part agent ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència de la Batllia, en el qual sosté que la patologia que pateix prové de la seva activitat professional, ja que en l'empresa on va treballar durant més de deu anys estava exposada a tòxics ambientals i no existeix cap altra causa que pugui haver donat lloc a la malaltia que pateix, ja que mai ha sigut fumadora.

3.- La representació de la CASS s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada. En la seva opinió, els productes químics que utilitzava l'empresa haguessin pogut produir una irritació de les vies respiratòries, però no una alteració ventilatòria amb atrapament aeri. En conseqüència, com es desprèn dels informes mèdics que consten a l'expedient, no existeix una relació causal entre l'activitat laboral de l'agent i la malaltia respiratòria que pateix.

4.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La qüestió debatuda en aquest procés té per objecte determinar si la patologia que presenta la interessada, que consisteix en una alteració ventilatòria amb atrapament aeri, de tipus bronquiolitis, pot ser qualificada com a malaltia professional.

Aquest extrem s'ha de resoldre d'acord amb el que disposa l'article 125 de la Llei de la seguretat social, segons el qual:

“1. És malaltia professional tota malaltia inclosa en la llista de malalties professionals que es contreu com a conseqüència del treball realitzat com a persona assalariada o per compte propi, que està provocada per l'acció de circumstàncies, elements o substàncies que, per cada malaltia professional, s'estableixen a l'esmentada llista i sempre que la integritat del temps d'exposició es produeixi a Andorra.

2. La llista de malalties professionals, així com la concreció del temps i circumstàncies d'exposició als elements o a les substàncies i les condicions i les simptomatologies objectives i específiques que han de complir les patologies per poder ser declarades com a malaltia professional s'estableix per reglament".

Aquest precepte va ser desenvolupat pel Reglament que estableix la llista de malalties professionals i el procediment per reconèixer-les, aprovat per Decret de 28 d'octubre de 2009.

Com va declarar, entre d'altres, la sentència d'aquesta Sala núm. 50-2013, de 23 de maig:

"Del conjunt d'aquesta normativa es desprèn que l'existència d'una malaltia professional requereix que concorrin tres elements, com són que la patologia es trobi inclosa en la relació establerta per reglament, que sigui conseqüència del desenvolupament d'una activitat laboral assalariada o per compte propi, i que es produeixi a Andorra la integritat del temps d'exposició als elements o substàncies que en cada cas es determinin, això sens perjudici dels acords internacionals en matèria de seguretat social signats pel Principat".

Tercer.- En aquest cas, no es discuteix que la patologia està inclosa en la llista que recull el Reglament de 28 d'octubre de 2009, però tant la resolució administrativa impugnada com la sentència de la Batllia han considerat que aquella no deriva de l'activitat professional que la interessada havia desenvolupat a l'empresa T. SA.

Aquesta conclusió ha de ser confirmada per tres raons fonamentals. En primer lloc, perquè el resultat de l'informe pericial que s'ha practicat en les actuacions (folis 154-158) conclou que no ha quedat demostrada l'existència d'una relació de causalitat entre la tasca laboral de la interessada i la patologia que aquesta pateix. Aquest aspecte és rellevant ja que, com ha declarat aquesta Sala en reiterades ocasions, es tracta d'una prova de gran importància, ja que s'han d'aplicar coneixements especialitzats propis de la ciència mèdica. A més, el complement d'aquest informe pericial (foli 225), que es va realitzar a la vista de la documentació addicional aportada, va ratificar en tots els seus punts les conclusions inicials.

En segon lloc, l'informe de l'assessoria mèdica de la CASS (folis 144-145) va examinar un per un els efectes que podien produir els diversos productes químics que s'utilitzaven en l'empresa, conclouent que cap d'ells podia produir asma professional o bronquiolitis. Aquesta afirmació no s'ha vista desvirtuada per cap medi de prova en contrari.

En tercer lloc, l'informe de la Dra. S. (folis 203-204) exposa que, a més de no haver quedat demostrada l'existència d'una malaltia professional, la

interessada va continuar presentant la mateixa clínica durant el període en què va estar de baixa, sense contacte amb el medi laboral, i això malgrat haver fet tractament.

Aquest conjunt de circumstàncies obliga a concloure que no ha quedat demostrat de forma suficient que la patologia de la interessada hagi derivat de la seva activitat laboral, de manera que no consta l'existència d'una malaltia professional.

En conseqüència, s'ha de desestimar el recurs d'apel·lació i confirmar íntegrament la sentència impugnada.

Quart.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades en aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la Sra. BGG contra la sentència dictada el 16 de gener de 2019 pel Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa, la qual es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.